

Erdélyi Tanulmányút Élménybeszámoló

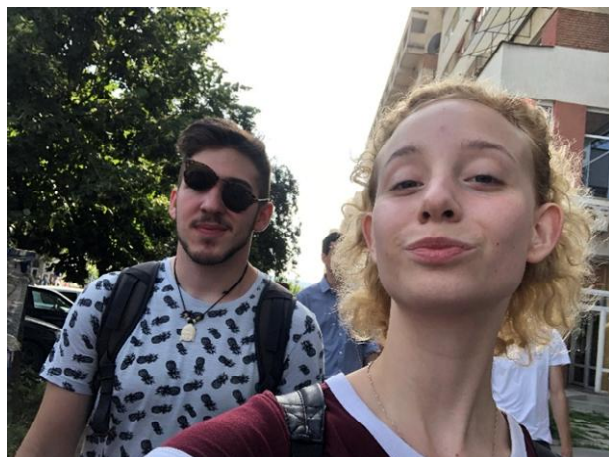
Székely Florentina Katalin és Witzing Bálint

Bevezetés

Az első félévben megtapasztalhattuk, hogy milyen élvezetes tud lenni egy geológiai terepgyakorlat, és mennyivel jobban meg lehet jegyezni a tananyagot, ha élőben is találkozunk vele. Épp ezért örültünk nagyon, amikor kiderült, hogy egy teljes hetet tölthetünk Erdélyben egy ilyen terepgyakorlat keretében, és az elsők közt jelentkezünk rá. Az e-mailekből és a találkozókból korrekt tájékoztatást kaptunk, és az indulás napján reggel 6 órakor már készen is álltunk az útra és az elkövetkezendő hétre. Itt ütköztünk bele az első akadályba, mivel a 6 órára várt busz csak fél 10kor tudott továbbindulni. Viszont amikor elindultunk végre, egy csodás kaland vette kezdetét.

Első nap

A határ után rögtön Nagyváradon álltunk meg, egy szörnyű állapotban lévő benzinkút mellett, majd első programunk felé továbbhaladva megcsodálhattuk Bánfihunyad keleties stílusjegyeket az igénytelenséggel ötvöző cifra palotáit. Gyerőmonostorra érve a helyi „középkori református” templom lelkésze körbevezetett minket a nummulitesekkel körülvett templomban. Jó volt látni a díszítéseken, hogy egy nép hagyományos mesterségei képesek fennmaradni egy idegen országon belül is ilyen hosszú időn át. A város mellett megállva minden földrajzos legnagyobb örömére marokszámra gyűjthettük a nummuliteseket. Ez minket, mint biológia szakpáros hallgatókat kifejezetten boldoggá tett. Estére Kolozsvárra érve, a szállást bonyodalmasan megközelítve tehettük le csomagjainkat, a jó illatokat, higiénit és víznyomást nélkülöző öregek otthonába. Innen szinte rögtön indultunk az étterembe, ahol telefonos segítséget kérve az étlap fordításához, egy nagyon finom vacsorát költhettünk el. Egy rövid sétát követően a városban visszatértünk a Szent Kamill Szeretetotthon falai közé, ahol viszonylag rövidtávon elaludtunk.

A szerzők Csíkszeredában

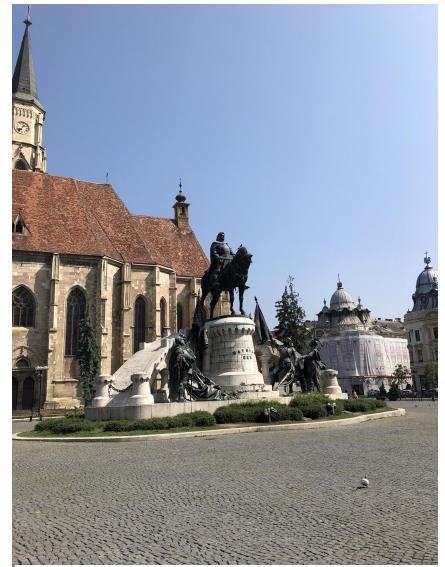
A templomi orgona

A Kolozsvári étterem

Második nap

Másnap reggel egy egyszerű de laktató reggelivel indítottunk. Holminkat felpakoltuk a buszra, és megkaptuk életünk eddigi legveszélyesebb buszsofőrjét, majd a Sapientia egyetemen megvártunk egy kedves történészt, aki a tegnapi késés miatt elnapolt városnézést ma tartotta meg. A városon végighaladva megmutatta Kolozsvár történelmi jellegzetességeit, különös tekintettel a különféle vallási felekezetek együttélésére. Nagyon jó és figyelemfelkeltő volt a túra, nagyon lelkesen adott elő, és pont emiatt élveztük ennyire. Továbbindulva Csíkszereda felé, először a felújított Rhédey kastélyt néztük meg Erdőszentgyörgyön, ahol az igaz szerelem erejét, Bözdújfalú tragédiáját, és a Brit királyi család magyar rokoni szálait ismerhettük meg. A következő állomás a parajdi sóbánya volt, az első valódi

Mátyás-szobor Kolozsváron

geológiához kötődő program, szerintünk talán a hét egyik legjobbja. Annak ellenére, hogy hűvös volt, akár egy napot is el lehetne lenni tölteni, annyiféle programlehetőség adott. A sóbányától könnyes búcsút véve estére megérkeztünk a bázisunkra a hét további feléhez: a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem Csíkszeredai Kollégiumába. Kényelmes, takaros és szép szállás volt, rendes és tiszta fürdőszobával. Nagy pozitívként kiemelnénk, még, hogy mi választhattuk meg szabadon a szobatársainkat.

Harmadik nap

Reggeli után egy kerekasztal-beszélgetés várt minket, ahol nagyon sok érdekes és tanulságos információt tudhattunk meg a romániai tanárképzésről és tanári foglalkoztatásról és munkavállalásról. Szemet felnyitó volt ez a rendszer megismerése is, de mindenkinek a szubjektív feladata eldönteni, hogy melyik képzést preferálja. Az előadás nagyon profi volt, az előadók őszintén érdeklődtek irántunk, látszott, hogy készültek, és a kihelyezett kávé és sütemény nagyon szép gesztus volt. Viszont a végére, fáradtan nem láttuk már sok értelmét annak a vetítésnek a nyelvről, sokkal jobb lett volna inkább ez az elején. Ezután a Márton Áron Főgimnáziumot néztük meg, ahol úgy éreztük magunk, mintha iskolaválasztás előtt lennénk, és épp meggyőzni próbálna minket az igazgató, hogy ezt válasszuk. Nem éreztük az előadás nagy részét túlságosan relevánsnak. Ezután a Csíksomlyón a Csíksomlyói kegytemplom történetét ismerhettük meg,

A Csíkszeredai Makovecz-templom

egy túlságosan hosszúra sikerült, és unalmas előadás keretei közt. A templom maga szép volt, de a többi programhoz képest különösen sok időt töltöttünk el ott. Sajnos itt megtalált minket egy koldus is, akit nagyon nehezen tudtunk lerázni és eléggé kellemetlenül éreztük magunk miatta. Kora este végre megtörtént a Csíkszeredai városnézés is, ahol kiemelten szépnek találtuk a Makovecz-templomot.

Negyedik nap

Ezen a napon ismerkedhettünk meg Dr. Máthé Istvánnal, aki nagyszerű biológus, és még nagyszerűbb előadó. Fenn tudja tartani az érdeklődést, de emellett releváns tudást is átad (legalábbis számunkra). Az ő kíséretével mentünk a Medve-

Aragonit

tóhoz, ahol a víz különféle tulajdonságait mértük, és jegyeztük le. A környéken ejtett túra során se

A Medve-tó

maradt abba a tanulás, minden egyes állomáson megtudtunk valami újat. És megkoronázta a napot, hogy végre volt lehetőségünk ebédelni. Ez eddig szinte minden nap kimaradt. Délután pedig gyönyörű aragonitokat gyűjthettünk, épp úgy, mint egy rendes geológus, majd Tamási Áron sírjánál is tiszteletünket tettük. Sajnos ennek a napnak az éjjelén

áramszünet volt a vihar miatt, de ennek köszönhetően egy nagy játékos estét csaptunk a többiekkel.

Ötödik nap

Reggel a Csíki Székely Múzeumban tehettük tiszteletünket, ami meglepően érdekes volt, de aki mélyebben el szeretett volna merülni egy-egy részében, annak sajnos nem jutott erre idő, mert az idegenvezetők siettettek minket. Viszont a filmvetítések és a beöltözés mindenkit kiengesztelt ezért. A múzeum után a Csíki-havasok elkápráztató vidéke volt az irány, aminél még nem láttunk szebbet. Gyönyörű táj volt, és Dr. Mara Gyöngyvér vezetése révén a környék élővilágát is megismerhettük. Szívet melengető volt, hogy a segítségével

Fenn a Havasokban

gyűjtött gombával készült rántottát ehettünk másnap. A túra után Gyimesbükk, és az ezeréves határ

felé vettük az irányt, amit igazából teljesen felesleges kitérőnek éreztünk, cserébe viszont a nap rendesen megfogott minket.

Hatodik nap

Talán a csoport nagy része által az egyik legjobban várt program a (tiltott) Csíki sörgyár látogatása volt. Az ingyen sör nagyjából tudta egyensúlyozni, hogy nagyon fülledt meleg, és nagyon bűdös volt a gyár egész területén, de a felesleges politizálás az idegenvezetőnk részéről szükségtelen volt. Szinte felüdülésnek éreztük a sörgyár szagai után a szennyvíztisztító látogatását. Délután a Szent Anna-tavat látogattuk meg, ami gyönyörű volt, és ismét István érdekes előadását hallgathattuk meg, ehettünk áfonyát a tó körüli túránkon, ezt követően pedig a Mohos-lápnál történelem előtt időnkben barangolhattunk. A délután második felében meglátogattuk a Csiszár-fürdőt, ahol lehetett volna fürdeni a medencékben, ha előbb megtudtuk volna, hogy a legjobb lenne ide fürdőruhával érkezni.

Sörcsapolás a sörgyárban

A hazaút

Az utazás reggelén a hosszú útra felkészülve ébredtünk, azonban azt nem vettük számításba, hogy nem feltétlenül állunk meg elégszer a busszal ahhoz, hogy minden szükségletünk ki tudjuk elégíteni. De a hét egyik legfinomabb kávéját kóstolhattuk meg a Nagyváradi benzinkúton. Tisztában voltunk annak a súlyával, hogy a vizsgaidőszakban kihagyunk egy hetet, ezért a hazaúton már nagyban készültünk a maradék vizsgáinkra. A terepgyakorlat nem csak tanulmányilag érte meg nekünk, mivel sok új embert ismerhettünk meg, akikkel egy nagyszerű hetet tölthettünk együtt, és emellett külön köszönettel tartozunk az étkeztetésért, ami nem csak finom volt, de a vegetáriánus és laktózmentes táplálkozásra is külön figyelmet fordított.

Kis csapatunk a Szent Anna-tónál

Székely Florentina Katalin és Witzing Bálint, 2018